

Sygnatura akt IV U 287/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Ś., dnia 29 stycznia 2020 r.

Sąd Rejonowy w Świdnicy IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący: SSR Maja Snopeczyńska

po rozpoznaniu w dniu 29 stycznia 2020 r. na posiedzeniu niejawnym w trybie art. 148¹ kpc

sprawy z odwołania J. Ż.

od orzeczenia Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) we W. z dnia 2 sierpnia 2018 r., znak: (...). (...). (...).2018

o ustalenie stopnia niepełnosprawności

odwołanie oddała

UZASADNIENIE

Powód J. Ż. wniósł odwołanie od orzeczenia Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności we W. z dnia 2 sierpnia 2018 r. wnosząc o zmianę stopnia niepełnosprawności na „znaczny”, określenie przyczyny niepełnosprawności przez symbol 05-R 07-S 04-O oraz o uznanie, że powód spełnia przesłanki do otrzymania karty parkingowej. W uzasadnieniu wskazał, że zdiagnozowane u niego stany chorobowe w połączeniu z jego wiekiem i faktem, że stale się nasilają znacznie ograniczają jego możliwości w zakresie pełnienia ról społecznych, nadto wymaga on długotrwałej opieki osób trzecich. Zarzucił także, że badania przeprowadzone przez komisję lekarską nie były wnikliwe, nie poświęcono mu odpowiedniej i niezbędnej ilości czasu by przeprowadzić odpowiedni wywiad lekarski. Wskazał także, że orzeczony stopień niepełnosprawności wiąże się z kwestią przyznania prawa do karty parkingowej.

Strona pozwana przesłała odwołanie do Sądu nie znajdując podstaw do zmiany wydanego orzeczenia.

W toku postępowania Sąd ustalił

następujący stan faktyczny:

(...) do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w K. orzeczeniem z dnia 29 maja 2018 roku zaliczył powoda do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności. Powód wniósł odwołanie od tego orzeczenia powołując się na swój stan zdrowia.

Decyzją z dnia 2 sierpnia 2018 r. Wojewódzki Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności we W. utrzymał w mocy zaskarżone orzeczenie.

DOWÓD: akta (...) (w załączeniu)

U powoda rozpoznano zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa LS oraz początkowe zmiany stawu biodrowego prawego. Nie stwierdzono poważnych zaburzeń funkcji układu ruchu powodujących znaczne trudności w poruszaniu się. Powód jest zdolny do samodzielnego wykonywania czynności życiowych. Z punktu widzenia ortopedycznego brak jest podstaw do orzeczenia umiarkowanego lub znacznego stopnia niepełnosprawności.

DOWÓD: opinia biegłego z dnia 20 lutego 2019 r., k. 17-18.

Powoda, ze względów okulistycznych nie można zaliczyć do żadnej grupy niepełnosprawności.

DOWÓD: opinia biegłego z dnia 29 kwietnia 2019 r., k. 29-31

U powoda rozpoznano przewlekłe zapalenie oskrzeli oraz zacięcie guzowate płuca prawego. Powoda pod względem pulmonologicznym można zaliczyć do osób o lekkim stopniu niepełnosprawności.

DOWÓD: opinia biegłego z dnia 18 września 2019 r.

U powoda rozpoznano raka pęcherza moczowego. Przeszedł on dwuetapowe zabiegowe leczenie onkologiczne, obecnie w trakcie leczenia uzupełniającego. Z przyczyn urologicznych powoda zalicza się do osób niepełnosprawnych w stopniu umiarkowanym.

DOWÓD: opinia biegłego z 2 grudnia 2019 r. k. 68-69

W tak ustalonym stanie faktycznym

Sąd zważył:

Odwołanie podlegało oddaleniu jako niezasadne.

Zgodnie z art. 3 oraz 4 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 roku o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (t.j. Dz. U. 2019.1172) ustala się trzy stopnie niepełnosprawności:

- znaczny – gdy niepełnosprawny jest osobą z naruszoną sprawnością organizmu, niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej i wymagającą, w celu pełnienia ról społecznych, stałej lub długotrwałej opieki i pomocy innych osób w związku z niezdolnością do samodzielnej egzystencji, tj. zaspokajania bez pomocy innych osób podstawowych potrzeb życiowych, za które uważa się przede wszystkim samoobsługę, poruszanie się, komunikację;

- umiarkowany – gdy niepełnosprawny jest osobą z naruszoną sprawnością organizmu, niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej lub wymagającą czasowej albo częściowej pomocy innych osób w celu pełnienia ról społecznych;

- lekki – gdy niepełnosprawny jest osobą o naruszonej sprawności organizmu, powodującej w sposób istotny obniżenie zdolności do wykonywania pracy, w porównaniu do zdolności jaką wykazuje osoba o podobnych kwalifikacjach zawodowych z pełną sprawnością psychiczną i fizyczną, lub mającą ograniczenia w pełnieniu ról społecznych dające się kompensować przy pomocy wyposażenia w przedmioty ortopedyczne, środki pomocnicze lub środki lecznicze.

Dla rozpoznania sprawy wymagane były wiadomości specjalne z zakresu medycyny – celem ustalenia stanu zdrowia powoda w sprawie przeprowadzono dowód z opinii biegłych.

Biegły ortopeda rozpoznał u powoda zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa lędźwiowego oraz szyjnego powodujące niewielkie ograniczenia w ruchomości co pozwoliło na zakwalifikowanie powoda do osób o lekkim stopniu niepełnosprawności. Biegły okulista wskazał, że ze względów okulistycznych powód nie może zostać zakwalifikowany do żadnej grupy niepełnosprawności. W opinii pulmonologicznej biegły stwierdził u powoda przewlekłe zapalenie oskrzeli oraz zacięcie guzowate płuca prawego, co pozwala na stwierdzenie u niego niepełnosprawności w stopniu lekkim. Biegły urolog wskazał, że z przyczyn urologicznych powoda zalicza się do osób niepełnosprawnych w stopniu umiarkowanym Reasumując, biegli w swoich opiniach podzielili stanowisko (...) i uznali, że powoda nie można zaliczyć do znacznego stopnia niepełnosprawności. Nadto należy wskazać, że biegli zgodnie orzekli, że powód nie spełnia przesłanek wskazanych w art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 roku – Prawo o ruchu drogowym, tj. przesłanek do przyznania karty parkingowej. Wprawdzie biegły urolog w opinii stwierdził, że powód nie spełnia tych przesłanek, jednak z uwagi na charakter schorzenia i nasilenie dolegliwości ze strony układu moczowego powód,

pomimo, że nie spełnia formalnych ustawowych przesłanek powinien mieć taki przywilej przynajmniej czasowo do czerwca 2021 roku. Podkreślić należy, że zgodnie z art. 8 ust. 3a ustawy Prawo o ruchu drogowym kartę parkingową wydaje się min. osobie niepełnosprawnej zaliczonej do znacznego albo umiarkowanego stopnia niepełnosprawności mającej znacznie ograniczone możliwości samodzielnego poruszania się. Zgodnie zaś z art. 6b ust. 3 pkt. 9 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. 1997 Nr 123 poz. 776) w orzeczeniu powiatowego zespołu ustala się niepełnosprawność albo stopień niepełnosprawności, nie więcej niż trzy symbole przyczyn niepełnosprawności oraz wskazania dotyczące w szczególności spełniania przez osobę niepełnosprawną przesłanek określonych w art. 8 ust. 3a pkt 1 i 2 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2018 r. poz. 1990, z późn. zm.4)), przy czym w przypadku osób niepełnosprawnych zaliczonych do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności spełnienie tych przesłanek może zostać stwierdzone jedynie w przypadku ustalenia przyczyny niepełnosprawności oznaczonej symbolem 04-O (choroby narządu wzroku), 05-R (upośledzenie narządu ruchu) lub 10-N (choroba neurologiczna). Wskazać należy, że powód ma stwierdzoną niepełnosprawność o symbolu 05-R, jednak biegły ortopeda wskazał, że z punktu widzenia ortopedycznego brak jest podstaw do orzeczenia umiarkowanego lub znacznego stopnia niepełnosprawności oraz nie stwierdził poważnych zaburzeń funkcji układu ruchu powodujących znaczne trudności w poruszaniu się. Tym samym powód nie spełnia przesłanek do orzeczenia wskazanie punktu 9. Wskazać należy, że ustawodawca wskazał zamknięty katalog przesłanek do otrzymania wskazań punktu 9 i tylko stwierdzenie ich zaistnienia umożliwia zmianę orzeczenia (...). Skoro biegli – w tym także biegły urolog – wskazali, że powód nie spełnia przesłanek wskazanych w art. 8 ust. 3a pkt 1 i 2 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym to taka zmiana nie jest możliwa.

Zebrany w sprawie materiał dowodowy przemawia za uznaniem opinii jako rzeczowych, spójnych i wyprowadzających logiczne wnioski końcowe. Brak jest przesłanek, które wpływałyby na utratę przez opinie biegłych waloru wiarygodnych dowodów w sprawie. Sąd dał im wiarę w całej rozciągłości jako wyczerpujące i w sposób rzeczowo i przekonująco uzasadnione. Nadto opinia biegłego zgodnie ze stanowiskiem Sądu Najwyższego, ma na celu ułatwienie sądowi należytej oceny zebranego materiału wtedy, gdy potrzebne są wiadomości specjalne. Podlega jak inne dowody ocenie według art. 233§ 1 kpc, lecz odróżniają ją szczególne kryteria oceny, które stanowią zgodność z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziom wiedzy biegłego, podstawy teoretyczne opinii, sposób motywowania oraz stopień stanowczości wyrażonych w niej wniosków. Przedmiotem opinii nie jest więc przedstawienie faktów lecz ich ocena na podstawie wiadomości specjalnych.

W związku z powyższym brak jest podstaw do zaliczenia powoda do znacznego stopnia niepełnosprawności i zmiany punktu 9 wskazań.

Mając powyższe na uwadze, w oparciu o powołane przepisy i na podstawie art. 477¹⁴ §1 kpc oddalono odwołanie.